

عاشقان شہادت

مفتی خان محمد
سہید

عاشقان شهادت

بضمیمه : مقالات

زندگینامه

و

وصیتنامه

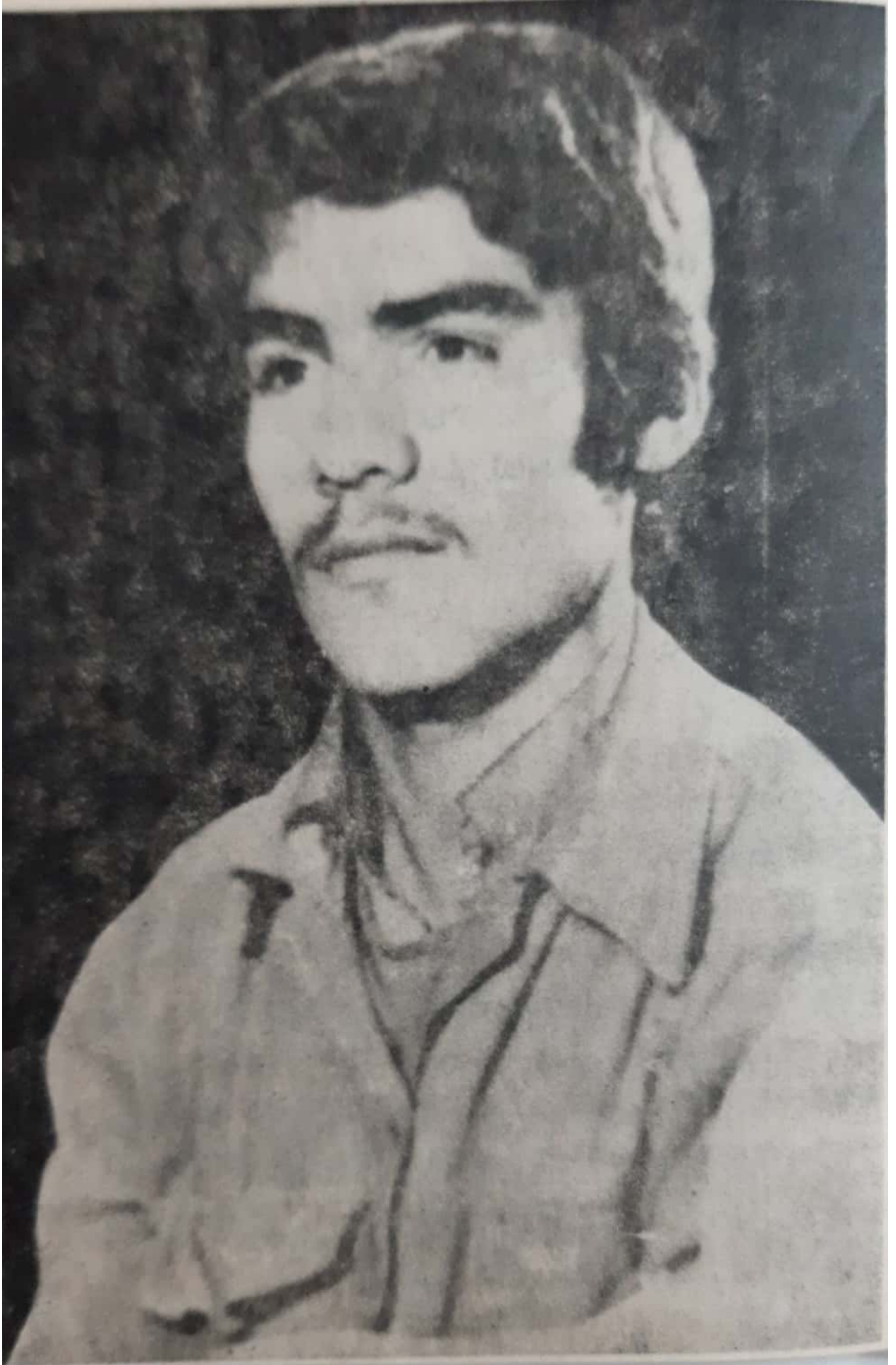
شہید

مرتضی خان محمدی

مطالعه کامل این کتاب به

« عاشقان شهادت »

توصیه میگردد .

مردان مجرد که به حق پیوستند
از دام تجردات دنیا رستند
چشمی بگشودند در این دار فنا
دیدند که دیدنی ندارد ، بستند

بسم الله الرحمن الرحيم

چرا آنانکه در صف حق می‌جنگند از مرگ باک ندارند؟
در حالیکه کسانی که در صف باطل می‌جنگند از آن وحشت دارند؟

چرا رزمندگان و مجاهدان اسلام، شهادت را به
آغوش می‌کشند و از جهاد در راه خدا استقبال میکنند و
کافران و دشمنان اسلام، تمایل به گریز از کام مرگ
دارند؟

چرا گذشت و ایثار و فداکاری و مهربانی و الفت قلبی
در جبهه حق در حد بسیار بارزی نمودار است و کینه و
بغض و پستی در روابط بین اعضای جبهه کفر پدیدار است؟
و بالاخره چرا در بین برادران ایمانی رقابت و سبقت
در رسیدن به فوز شهادت و لقاء پروردگار وجود دارد و
در بین پیروان شیطان حسادت نسبت بیکدیگر و سبقت
در ارضاء شهوت....؟

اگر بخواهیم به پاسخ اصولی که بتواند جوابگوی
سئوالات فوق و سئوالات بسیار دیگری که میتواند مطرح
باشد، دست یابیم، باید روشن کنیم زندگی و مفهوم و

فلسفه آن از دیدگاه کافران و اهل باطل چیست؟ از طرف دیگر از دید مؤمنین و اهل حق چگونه است؟

باید ارزیابی نمود که زندگی بر اساس چه طرز تفکر و ایمان و ارزشمندی استوار است؟ خوشبختی و بدبختی چه معنایی دارد؟ بدین ترتیب، خواهیم توانست اعمال کافران را با توجه به فلسفه زندگی آنها و برداشت آنها از زندگی، توجیه نمائیم، و نیز می توانیم اخلاق و رفتار مؤمنین را با توجه به نوع زندگی مورد اعتقادشان تحلیل نمائیم.

زندگی از دیدگاه کافران :

بزعم کافران، همه زندگی منحصر به زندگی دنیا است و آنان در این دنیا تانوک بینی خود را می بینند و به منافع زودگذر دنیا دلخوش و راضی میشوند و تمام تلاش خویش را بر تعقیب هدفهای شهوت پرستانه و لذتجویانه مادی بنا می نهند.

خوشبختی از نظر کفار بدست آوردن و برخوردار شدن هرچه افزونتر است. افزایش جوشی بر یکدیگر و تفاخر طلبی و حرص و طمع و شهوت و هوسرانی، انگیزه های آنها در حرکتهايشان میباشد. خوبی و بدی در جبهه کفر بستگی به تشخیص اهل کفر، آنها هم هر کافری از دیدگاه خودش، دارد. ملاکهای ارزشیابی عبارتند از اینکه : چه چیزهایی

بهتر و بیشتر تمایلات حیوانی آنان را ارضاء می‌کنند؟
اگر نظری گذرا به عملکرد کفر جهانی بیفکنیم و
زندگی قدرتهای شیطانی را مورد بررسی قرار دهیم،
صفت‌های بارز آنان، دنیاپرستی، جهان‌خوارگی، توسعه-
طلبی، سرمایه اندوزی را، نمایان می‌بینیم، دست چپاول
و غارت استعمارگران، استثمارگران، در اعماق زمین،
معادن متعلق به ملل محروم و مستضعف را به یغما می‌برد
و سایه شوم و تکبیت بار آنان، از آنسوی قاره‌ها بر سر
مظلومین گسترده است که، چه بسا نمیدانند خارج از
روستاها و شهرشان چه کسانی زندگی انگلی خود را از
دسترنج و تلاش آنان تأمین می‌کنند. و اصولاً اگر توجهی
به اصطلاحات رایج، در مناقشات سیاسی بین‌المللی داشته
باشیم به نوع زندگی کافران واقف خواهیم شد. قدرت
پرستان کافر مادام که بتوانند باتوافق یکدیگر و تحت
عناوین مختلف، با روی کار آوردن دولتهای وابسته و
مزدور، منافع و منابع ملت‌ها را می‌بلعند و بر سر سفره‌ای
که حاصل زحمت ورنج و عرق ریختن‌های مردم جهان است،
می‌نشینند و گوی سبقت را از یکدیگر می‌ربایند و زمانیکه
نتوانند توافق کنند، همدیگر را به توسعه‌طلبی و دخالت
در امور کشورها و... محکوم و متهم میکنند.

اینها همه حاکی از اینست که : آنان آمال و آرزوهای
خویشرا در محدوده زندگی دنیا قابل تأمین میدانند و

چهارنعل برای زندگی حیوانی خویش به پیش می‌روند، چون، خیال می‌کنند اگر بمیرند، دیگر تمام شده‌اند. گرچه چنین فکری را نیز به مغز خود راه نمیدهند و چنانچه کابوس وحشتناک؟! مرگ به فکرشان خطور کند، از واقعیت آن طفره رفته و به پندار واهی‌شان، خود را از مرگ رها می‌کنند، در حالیکه تنها خیال خود را راحت می‌کنند و مرگ واقعیتی است که، چه بخواهند و چه نخواهند آنها را در کام خود خواهد کشید.

زندگی از دیدگاه مؤمنان :

مفهوم زندگی از دیدگاه اسلام محدود به زندگی دنیا نمیشود. دنیا منزل ماندن نیست، گذرگاه رفتن است. زندگی انسانهای مؤمن و صالح، در این دنیا از ظواهر مادی نفوذ میکند و به عمق متعالی و مقدس، ریشه می‌دواند. در اقصای بیکران، در وراء دنیا «زندگی آخرت» ادامه می‌یابد. قرآن در موارد متعددی دنیا را بازیچه و کلاهی فریبنده معرفی میکند :

انعام ۳۲

« وما الحیوة الدنیا الا لعب و لهو »

و زندگی دنیا چیزی جز بازیچه و هوسرانی نیست .

آل عمران ۱۸۵

« وما الحیوة الدنیا الا متاع الغرور »

و زندگی دنیا چیزی جز کلاهی فریبنده نیست .

« اعلموا، انما الحیوة الدنیا لعب و لهو و زینة و تفاخر بینکم و... »

حدید ۱۹

آگاه باشید بدرستی که زندگی دنیا بازیچه و بیفایده است و
ظاهری زیبا و فریبنده دارد و باعث فخر فروشی و تکبر و ... است

البته لازم بتذکر است که: این بدین معنی نیست که اسلام،
گوشه گیری و رهبانیت را جایز شمارد. بعبارت دیگر و
دقیق تر

(زندگی دنیا لعب و لهو هست، اما بیموده و لغو نیست)

زندگی دنیا برای امتحان انسانها است .

پیامبر اکرم (ص)

«الدنيا مزرعة الآخرة»
«دنیا کشتگاه آخرت است.»

انزوا طلبی به بهانه اینکه، دنیا پست و حقیر است،
فرار از مسئولیت است و ذلت دنیا و عذاب آخرت را در
پی خواهد داشت، چه بجاست سخنان امام خمینی در این
مورد که :

« زندگی دنیا عرصه امتحان انسانها است »
« این دنیا محل عبور است ، دنیائی نیست که در آن زیست
کنیم ، اینجا «راه» است »

دنیا بدین صورت مذموم و مورد سرزنش است که :
انسان فکر کند، همه زندگی در آن خلاصه میشود .
زندگی دنیا و خود دنیا فی نفسه، بد نیست، بلکه
بستگی دارد به موفقیت یا عدم موفقیت انسانها در شرافتمندان
زیستن و رضایت خدا را جلب کردن، یا ننگ و ذلت را
پذیرفتن و به زندگی دنیا راضی و خشنود شدن .
در زندگی دنیا، جامعه انسانی و فرد انسان در معرض

آزمایش قرار می‌گیرند، تا جامعه یکدست شده و منافق و کافر و مشرک از مؤمن و صالح، باز شناخته شده و تصفیه شوند. و همچنین فرد مؤمن و صالح، وجود خویش را از خصوصیات شیطانی و هوای نفس تزکیه کند و انگیزه و نیت خود را برای رضایت خدا خالص تر نماید.

انسانها در کوره گدازان پیچ و خمها و فرازونشیبهای زندگی دنیا، گداخته میشوند، تا مشخص شود، که کدامین آنها پس از اقرار به زبان، مبنی بر ایمان آوردنشان، در معرکه عمل نیز به عهد خود به خدا وفادار و صادقند؟

« رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه فمنهم من قضى نحبه و منهم من ينتظر و ما بدلوا تبديلا »
احزاب ۲۳

یا از روی نفاق حرفی را که بزبان می‌رانند، عمل نمیکنند؟

« احسب الناس ان يتركوا ان يقولوا آمنا وهم لا يفتنون »
عنکبوت

« آیا مردم پنداشتند ، همینکه بگویند ، ایمان آوردیم ، رها می‌شوند ، و مورد آزمایش و امتحان قرار نخواهند گرفت؟ »

قرآن در آیه‌ای که در ارتباط با جنگ بدر است، مفهوم زندگی را چه زیبا می‌نماید آنجا که می‌فرماید :

« يا ايها الذين آمنوا استجيبوا لله وللرسول اذا دعاكم لما يحييكم »
انفال ۲۴

« ای کسانی که ایمان آورده‌اید ، زمانیکه خدا و پیامبر شما را برای اینکه حیات واقعی ببخشند ، دعوت می‌کنند ، آنها را

اجابت کنید (دعوتشان را بپذیرید).

شاید در نظر ظاهری تعجب انگیز باشد. وقتی پیامبر مؤمنان را برای جنگ با کفار قریش، دعوت مینماید. جنگ بدر اولین جنگی است که بین مسلمانان که تعدادشان ۳۱۳ نفر است و دارای تجهیزات بسیار مقدماتی هستند، از يك طرف و کفار قریش در مکه از طرف دیگر، که مجهز به جنگ افزارهای بسیار برتر و تعدادشان حدود هزار نفر یعنی سه برابر مسلمانان است، اما بادقت در مفهوم زندگی از دیدگاه اسلام، که حقیقت زندگی است، روشن میشود که رفاه طلبی و آسایش جوئی بنام زندگی، زندگی نیست. در مواردیکه نگهداری دین خدا و پاسداری از اسلام، درگرو گذشتن مؤمنان از زندگی دنیا باشد، تن به ذلت دادن، زندگی آخرت را به زندگی دنیا فروختن، عین مرگ است، زندگی کاذب است، مرگ مرموز انسانیت و ارزشهای والای انسانی است و در آن مقاطع تاریخی، مؤمنان باید زندگی واقعی را بپذیرند، اگر چه زندگی حیوانی و ذلت بار ممکن و میسر باشد!

« يا ايهاالذين آمنوا مالكم اذا قيل لكم انفروا في سبيل الله انا قلتم الى الارض ، ارضيتم بالحياة الدنيا من الاخرة فما متاع الحياة الدنيا في الاخرة الا قليل » توبه ۳۸

« ای کسانی که ایمان آورده اید، شما را چه شده است زمانیکه به شما گفته میشود در راه خدا بسیج شوید، بسوی زمین سنگینی میکنید (مجنوب جاذبه های مادی و دنیائی میشوید) آیا به زندگی دنیا در برابر آخرت خشنود شده اید (توجه داشته

باشید) زندگی دنیا در برابر آخرت چیز بسیار اندکی است.

مؤمن زندگی ذلت بار را زیر سایه ستمگران مرگت میداند چرا که در عقیده او ستم و ستمگر باید نابود شود و هرگونه سازشی با ستمگر، بمنزله دست برداشتن از حیات واقعی است. و مگر نه اینست که « زندگی عقیده است و جهاد در راه پیاده نمودن عقیده » لذا امام حسین (ع) که زندگی اش تبلور راستین زندگی معنوی و واقعی مدعی اسلام است، میفرماید :

« انی لاری الموت الاسعاده والحيوة مع الظالمين الا برمة »
« من مرك در راه خدا را جز خوشبختی نمی بینم و زندگی با ستمگران را جز بدبختی و نکبت نمی دانم »

یا میفرماید :

«موت فی عز خیر من حیوة فی ذل»

« مرك شرافتمندانه بهتر است از زندگی زیر بار ذلت »

اختلاف بین دو دیدگاه :

پس از روشن شدن دو دیدگاه کفر و ایمان نسبت به زندگی، اکنون بسادگی به پاسخ سئوالمهائی که در صدر این مقاله آورده شدند، دست یافته ایم .

کافران شیفته و فریفته زندگی دنیایند. کافران بنده شهوتها و مطیع و پیرو هوای نفس هستند و عنان اختیارشان را از کف داده و بر مرکب اسب سرکش و حریص نفس نشسته و به پیش میتازند. در نظر تنگ و کوتاه

کافران ، نه تنها زندگی آخرت قابل توجیه نیست، بلکه اصولاً هرگونه معنویت و عزت و شرافت و انسانیت را به راحتی انکار می کنند، لذا مؤمنان را به واسطه اینکه زندگی را مفهومی دیگر میدانند، بلکه عملاً آنگونه زندگی میکنند که کافران از پشت عینک شهوت رانی و منفعت طلبی و دنیا پرستی، چشم دیدنش را ندارند .

مؤمنان شهادت را زندگی میدانند اما کفار نمیدانند و نمی فهمند :

« ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء عند ربهم يرزقون »
 آل عمران ۱۶۳
 «ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله اموات بل احياء ولكن لا يشعرون»
 (۱۴۹ بقره)

کافران انگشت حیرت برده ان و امانده اند و وارفته اند که این چگونه زندگی کردن است، که ما مرگش می نامیم. آنان بخاطر کوتاه بینی شان، بلکه کوری و کوری شان که قدرت درك حقایق را ندارند.

« صم بكم عمى فهم لا يعقلون »
 بقره ۱۶۶

و بدلیل سوء برداشت و اختلاف دیدشان نسبت به زندگی، مؤمنان را به باد استهزاء می گیرند :

«زين للذين كفروا الحياة الدنيا ويسخرون من الذين آمنوا و الذين اتقوا فوقهم يوم القيمة والله يرزق من يشاء بغير حساب»
 بقره ۲۱۲

«زندگی دنیا در نظر کافران، آراسته و زیبا جلوه کرده و مؤمنان را مسخره میکنند - و آنانکه تقوی پیشه کنند در روز قیامت

در درجاتی که فوق کافران است، قرار خواهند گرفت و خداوند به هر کس بخواهد بدون حساب روزی میدهد. (که قابل قیاس با محاسبات ظاهر بینانه و مادی نخواهد بود).

کافران منتهای آمال و آرزوهای خویش را در زندگی دنیا می بینند و زندگی دنیا در نظرشان بسیار زیبا است، لذا مؤمنان را که با دیدی ژرف و عمیق و وسیع به حیات و زندگی می نگرند، مسخره می کنند. اگر اندکی توجه کنیم و سمپاشیهای مسموم شبکه های تبلیغاتی را گوش کنیم و اگر سخن پراکنیهای رسانه های کفرآلود جهانی را گوش عبرت فرادهم، خواهیم دید که چه ظریف و دقیق است، بیان قرآن. خواهیم دید که آنها چگونه ملت مؤمن و مستضعف ایران را که به دعوت خدا و پیامبر در پذیرفتن زندگی واقعی بدور ازستم کافران بیگانه، لبیک گفته اند، آماج مسخره های خود قرار داده اند.

طبق محاسبات آنان شعار «شهادت زندگی است» که از حلقوم پاک و مطهر مجاهدان راه خدا در آسمان ظلمت و زمین ظلم کافران، طنین انداز شده، مسخره جلوه میکند اما آن زمان بزودی فرا خواهد رسید که متوجه میشوند که مؤمنان عرصه جهان را بر زندگی دنیائی پست آنان، تنگ خواهد نمود و گسترش و تداوم انقلاب اسلامیمان بر رهبری «ولایت فقیه» که زندگی شرافتمندانه و واقعی مؤمنان و مستضعفان را در پی خواهد داشت، همچون سدی مانع توسعه طلبی کافران خواهد بود.

آری، مؤمنان با شرط رعایت و حفظ تقوی که همانا دلخوش و خشنود نشدن به زندگی دنیا و رها شدن از قید اسارت و بندگی شیطان و هوای نفس است، در روز قیامت در درجه‌ای مافوق کفار قرار خواهند گرفت (اشاره به آیه فوق‌الذکر)

چه، در قیام انقلاب‌ها و خیزش‌های اسلامی در دنیا که، کافران را به خاک مذلت و خواری خواهند نشانید و بر آنان سروری خواهند کرد، که این وعده خدا است و چه در روز قیامت موعود و رستاخیز، که کافران دچار عذابی دردناک و جاودان خواهند شد، مؤمنان باقیام خود (جهاد) روح در کالبد جامعه دمیده و نفس ستمگران و کافران را قطع خواهند کرد و زمین را از لوث وجودشان پاک خواهند کرد.

« مؤمنان باید با کافرانیکه زندگی دنیا را به آخرت فروخته‌اند، بجنگند »

« فلیقاتل فی سبیل الله الذین یشرون الحیوة الدنیا بالآخره و من یقاتل فی سبیل الله فیقتل او یغلب فسوف نؤتیه اجرا عظیما »
نساء ۷۶

« پس باید بجنگید در راه خدا با کسانی که زندگی دنیا را بقیامت از دست دادن آخرت خریده‌اند. و هر يك از شما «مومنین» را چه در پیروزی «جهاد و فتح» و چه در «شهادت» پاداشی بزرگ در انتظار است. »

شهادت: پیشترتازان این نبردند که در پی هجرت و جهاد درونی و بیرونی از بندگی شیطان و غیر خدا رها می‌شوند.

جهاد تلاش برای زندگی حقیقی است و
شهادت شورانگیزترین مرحله و اوج زندگی است.
شهید عاشق شهادت است و شهیدان «عاشقان شهادت»
شهید لذت عشق به خدا و لقاء پروردگار را می‌چشد.
شهادت : آغاز زندگی جاوید است و شهید زنده جاوید است.
شهید : در پی رستن از قید زمین و زندگی دنیا فراغ‌بال
 به حرکت و رشد و بالندگی خویش در آسمان بی‌نهایت عبودیت
 پروردگار پرواز میکند و اوج می‌گیرد و برقله رستگاری
شهادت می‌نشیند و ما شرم در چهره و حسرت در دل،
 خیل شهدا را در ملکوت آسمانها تماشا می‌کنیم .
شهید : حیاتی را که محمد (ص) بنیانگذارش بود
 - و حسین بن علی (ع) و شهیدان کربلا آن را تداوم بخشیدند
 و در طول تاریخ یارانی را که ندای **هل من ناصر ینصرنی**
حسین (ع) را شنیدند و بگوش دل خریدند، آنرا ادامه
 دادند - پذیرا گشته است .
 خونی که از کربلا جوشید، در همه جای زمین و در
 هر روز تاریخ شیعه جریان یافته است .
 جویبار خون شهدا در پهنه جغرافیائی مسلمانان
 منتشر شده و در پیکر نسلهای تاریخ، زندگی می‌بخشد
 و افسردگی و مرگ کافران و منافقان را به ارمغان می‌آورد.
شهید حاضر است و زنده و با حضور و زندگی اش از انقیاد
 و انجماد نسلها در بستر تاریخ جلوگیری میکند و خیزش

و حرکت و انقلاب، در متن جامعه و درون انسانها بوجود
می‌آورد

شهید زنده است و زندگی بخش

شهید آزادگی و غیرت، مردانگی و حرکت را در اندام
مستضعفین می‌اندازد و تعهد و ایمان را در مسلمانان
می‌افزاید .

شهید با شهادتش داغ ننگ و نفرت و رسوائی را
بر پیشانی کافران تاریخ می‌زند و درفش سرخگون حق را
بر فراز قله‌ای که در انتهای تاریخ است و در هر مقطعی از
تاریخ بر ارتفاع رفیع عزت و شرف امت، برافراشته و
شکوه و عظمت زندگی را بنمایش می‌گذارد .

قسم به لحظه معراج عاشقان حسینی
قسم بسنگر خونین یاوران خمینی
قسم بجام شفق گون لاله های دمیده
قسم به چهره گلگون راهیان سپیده
قسم به قصه جانکاه دستهای بریده
قسم بزینب محزون که عمق فاجعه دیده
قسم بزخم شکوفای قلبهای شکسته
قسم بتیغ سپیده که قلب شب بدریده
قسم به پینه دستان پاره پاره خسته
قسم بدیده گریان، که توراشک تنیده
قسم بگرمی جانبخش آیه های رهائی
قسم به بانگ رسای طلایه های رهائی
قسم به رایت خونین خلقهای رهیده
قسم به خون شهیدان و قلبهای دریده
که در شکوه شکوفای لاله گونه یاران
که در صغیر خروشان آذرخش سواران
بخاک کشور قرآن «ایران» چو خصم پای گذارد
به جبهه لاشه بیجان خویش جای گذارد

زندگینامه

شہید :

«مرتضی خانہ جمعی»

بسم رب الشهداء والصالحین

آنکس کہ تو را شناخت جان را چه کند؟

فرزند و عیال و خانمان را چه کند؟

دیوانہ کنی ہر دو جہانش بخشی

دیوانہ تو ہر دو جہان را چه کند؟

زندگینامہ این شہید شاہد را با عباراتی از خودش

آغاز میکنیم :

« سلام گرم من بر تو ای امام زمان ، ای خصم دشمنان (دین) ای یار مستضعفان ، ای حجت ثانی عشر ، ای مہدی جان سلام گرم من بر تو ای خمینی کبیر . ای ابرمرد و سلام بر شما ای شہیدان و ای مجروحین دست و پا از دست دادہ ای خمینی کبیرم : فرمان بدہ کہ ماہمہ سرباز امام زمان و جانباز توایم . حکم کن کہ ہمہ جان بر کف بادشمنان اسلام و خدا می جنگیم . همچنانکہ خداوند امر میکند و میفرماید :

« فقاتلوا اولیاء الشیطان ان کید الشیطان کان ضعیفاً »

« ۶۰/۱۱/۱۸ سرپل ذہاب »

شهید مرتضی خان محمدی فرزند غلامحسین اول سال
۱۳۴۳ در شهر کرج بدنیاً آمد، استعداد، هوش و ذکاوت
او از همان اوان طفولیت نمودار گشت بطوریکه هنوز
بغویبی سخن گفتن نمی دانست اما مسجد میرفت و سرود
می خواند از ۵ سالگی وارد برنامه های مذهبی گردید ،
چون در يك خانواده مذهبی تربیت شده بود از ابتدا
طرفدار و مقلد امام خمینی و مروج خط او بود قبل از
انقلاب در پخش رساله ، عکس ، نوار و اعلامیه های امام
به برادرانش کمک میکرد . به مسجد و مجالس مذهبی ،
سخنرانیها کلاس های آشنائی با قرآن و مکتب و تفسیر
قرآن و مطالعات مذهبی علاقه خاصی داشت کتب تاریخی
اسلام را بسیار مطالعه میکرد ، از صدای دلنشینی برخوردار
بود بطوریکه بارها در مسابقات قرآن و سرود از همه گوی
سبقت را ربوده بود او سرپرستی گروه های سرود را
عهده دار شد و بیشتر وقت خود را صرف نونهالان انقلاب
میکرد تا بتواند استعداد های خفته و نهفته آنان را در
مسیر اسلام و انقلاب شکوفا سازد او این وظیفه را بنحو
احسن به انجام میرسانید پس از آشنائی با قرآن برای
نونهالان کلاس قرآن می گذاشت و تدریس می نمود . او
معلمی بود که دانش آموزان می خواستند و بهمین جهت
همه به او علاقه مند و با او دوست بودند آنان را در روش
سخنوری ، مقاله نویسی ، هنر روزنامه نگاری ، سرودن

شعر و دکلمه آموزش میداد او يك هنرور خوب و متعهد بود که هنرش را در خط اسلام عرضه میکرد، در نمایشنامه نویسی و نمایش تئاترهای آموزنده و همچنین خطاطی و تابلو نویسی وارد و مربی بود.

علاقه داشت پس از اتمام درسش به حوزه علمیه رفته و مشغول تحصیل علوم دینی شود. اما اولیای قتی بیش از این داشت، حوزه برای او خوب بود اما کافی نبود.

۱۰ سال در جلسات مذهبی ضد رژیم طاغوت و کانون ولی عصر (عج) و مسجد امام کرج قبل از انقلاب و در جهاد، بسیج، فرمانداری، حزب و کلاسهای آموزشی در بخشها و دهات کرج بعد از انقلاب تلاش و جهاد کرد. به بدن سازی کوه نوردی، تیراندازی علاقه مند بود و در مسابقات، اول شد. سال دوم نظری را در مدرسه شهید عالم بخش می گذرانید که عشق جهاد و شهادت او را از رفتن به مدرسه بازداشت و پس از گذراندن يك دوره کامل آموزشی رزمی عازم جبهه های غرب گردید مدت ۳ ماه در جبهه نیز آرام نگرفت و با تشکیل کلاسهای آشنائی با قرآن و احکام جلسات دعای توسل و کمیل دین خود را به دین و مملکت و امام و امت ادا نمود. ایام فروردین سال ۶۱ از جبهه برگشت و بار دیگر پس از ۶ روز مشتاقانه و حتی بدون خدا حافظی از دوستان عازم جبهه های فکه و خرمشهر شد او امید داشت که خود خرمشهر را فتح کند چنانکه در یکی از نامه هایش می نویسد:

«نیروی دشمن بسیار ضعیف و از هم پاشیده است و اگر يك حمله وسیع بکنیم بزودی فکه و بعد خرمشهر را (که چراغهای آن شبها روشن است) آزاد خواهیم کرد انشاءالله بدست خدای بزرگ» اما قبل از آنکه بشهر خرم خون برسد باخون خرم خویش راه فتح خرمشهر را هموار نمود و ذره ذره های بدن خونبارش بزیر تانکهای مزدوران امریکائی صدام سرود فتح خواندند .
در آن لحظاتی که از فرط تشنگی لبهایش خشک شده بود و قدرت تکلم نداشت تا فریاد «لیک یا ثارالله» را سردهد بدن قطعه قطعه بی سرش و خون سرخش این ندا را سرداد که «الان نصرالله لقرب»

سراز بدن جدا شده متلاشی اش فریاد پیروزی و بانک تکبیر سرداد و خون جاری اش بر صحرای داغ کربلای فکه و بر روی لباس رزمش نقش گل لاله ای را برنگ خون نقاشی کرده بود. مرتضی در اولین مرحله عملیات غرور آفرین بیت المقدس در تاریخ ۱۰/۲/۶۱ در بیابانهای گرم و خشک فکه بال تشنه و بدن مجروح بزیر تانک دشمن بدرجه رفیعه شهادت نائل گشت. «روحش شاد و راهش پر رهرو باد»

اگر با من همه عالم ستیزند
 اگر با تیغ کین خونم بریزند
 اگر با آتش و خون خو بگیرم
 اگر عطشان لب دریا بمیرم
 اگر دشمن ز من گیرد سرم را
 اگر صد پاره سازد پیکرم را
 اگر چو شمع سرتاسر بسوزم
 اگر در انجمن تنها بسوزم
 اگر آهم رسد بر چرخ گردون
 اگر خاموش شوم در خاک و در خون
 بغیر از بنده داور نگردم
 ز خط سرخ رهبر بر نگردم
 بجان عترت و آیات قرآن
 به قدر و کوثر و هم نجم و فرقان
 به میثاق و غم و درد و بلاها
 به عاشورا تمام کربلاها
 به خون آیه الله بهشتی
 به گلگون طلعت آن ماه بهشتی
 به یاران سرافراز امام
 به ۷۲ سرباز امام
 به مهر پر فروغ روشنائی
 چراغ محفل دلها رجائی

به اشك دیده صاحب نظرها
به جسم چاك چاك باهنرها
بخون آن شهید پاك محراب
که وقت ظهر جمعه رفت از تاب
به سربازی که هنگام شهادت
خدا را می کند در خون عبادت
خدایا یاور رزمندگان باش
نگهدار امام بت شکن باش

بقلم همسنگر :

بنام خدا

عصر روز سوم فروردین سال ۶۱ به اتفاق دیگر برادران از تهران برای عزیمت به جنوب حرکت کردیم روز چهارم ساعت ۲ بعد از ظهر از قطار پیاده شده و بعد از چند ساعت به پادگان مبارزان اهواز رفتیم و برای چند روزی در آنجا منزل گزیدیم صبح روز هشتم فروردین همه کسانیکه قبلا در جبهه ها بوده اند که ما نیز جزو آنها بودیم عازم جبهه ها شدیم و به شهرک خلخال رفتیم بعد از چند روزی که در شهرک خلخال ماندیم روز ۶۱/۱/۱۱ ما را مسلح کردند و بعد از چند ساعتی برای خط مقدم حرکت کردیم حدود ۵ ساعت باماشین جلو رفتیم تا در تپه های میشداق رقابیه مستقر شدیم روزها و شبها بطور زنجیروار می گذشتند و کم کم با اخلاق و رفتاریك يك برادران بخصوص کسانیکه دريك سنگر بودیم آشنا می شدیم از جمله این افراد «شهید مرتضی» بود که رفتار و اخلاق جدای از بقیه داشت. او همیشه بکار خود مشغول

بود و بیشتر از هر چیز وقت خود را به مسائل اعتقادی و ارشاد دوستان
صرف می کرد وقتی به نماز می ایستاد (با اینکه همه در
سنگر جمع بودیم و هر کس بکاری مشغول بود) گوئی او
تنها در بیابانی و بدون اینکه کسی در اطرافش باشد به
راز و نیاز می پرداخت نمازش را مخصوصاً سجده‌هایش را بسیار
طول میداد و آنگاه که برای قنوت دستها را بلند میکرد
مدت زیادی همچنان راكد و بی حرکت ایستاده بود و حرف
می زد. از جمله چیزی که هیچگاه و در هیچ نمازی فراموشش
نمی شد این بود که ۳ بار میگفت

«اللهم ارزقنا توفيق الشهادة في سبيلك»

و آنگاه که این جمله‌ها را بر زبان می‌آورد از خود بیخود
می شد و همچنان باخدای خود راز و نیاز می کرد گوئی او به
جیبه آمده بود تا شهید بشود و شهادت را تنها رمز موفقیت خود
میدانست، هر شب جمعه دعای کمیل در داخل سنگرها
برقرار بود از سنگرهای دیگر به سنگر ما می آمدند تا مرتضی
را برای خواندن دعای پیش خود ببرند و بر سر این موضوع
بعضی اوقات کشمکش در می گرفت و خلاصه مرتضی با آن
اخلاق دوستانه و روح بزرگش هر دو طرف را قانع میکرد
و برای خواندن دعای کمیل به یکی از سنگرها میرفت
آنگاه که کتاب را برداشته و دعا می خواند همه بچه‌ها روحی
خدائی پیدا می کردند

و اشکهای همچو باران از چشمانشان سرازیر
میشد او در بعضی از اوقات فراغت به نامه نوشتن و از این

قبیل کارها مشغول میشد البته نه بدین علت که نامه‌ای نوشته باشد بلکه از این طریق از جبهه بابچه‌ها تماس حاصل میکرد تا بازم توسط نامه اسباب هدایت آنان و راهنمائیشان گردد. دفتر را برمی داشت و می نشست و قلم بدست میگرفت گوئی پیام بس دشواری را می خواهد بنویسد بسیار فکر میکرد و بهترین جملات را در بزرگترین مفاهیم برای دوستان مینوشت و قلوب آنها را متوجه جبهه‌ها میساخت و او که خود را ساخته بود بدین طریق به ساختن جامعه و دوستان خود می پرداخت. نیروی جاذبه او چنان قوی و کارگر بود که در همه حال و همه جا با اخلاق بیچهار میساخت تا اینکه آنها را بسازد در این مدت که با او بودیم چهره او راحتی برای یک لحظه هم ناراحت مشاهده نکردیم آری مرتضی با چنین روحیه و اخلاقی و ایمانی در شب دهم اردیبهشت برای شرکت در نبردی سخت و دشمن شکن در اولین عملیات بیت المقدس حرکت کرد. راه بسیار طولانی و دشمن به قوی ترین و مجهزترین سلاح تا دندان مسلح بود به نیت آخرین بار در نماز باخدای خویش راز و نیاز کرد و آنگاه همگی سلاح در دست با فرمان فرمانده حمله بر قلب دشمن را آغاز نمودند. او با اینکه ۱۷ سال بیشتر نداشت وجهه‌ای نسبتاً کوچک داشت بر دشمن هجوم برد و بعد از ساعتها جنگ و جهاد در کنار رودخانه با تحمل ساعتها تشنگی و گرسنگی و خستگی مفرط به آرزوی دیرینه

خود که شهادت بود رسید. مرتضی در زندگی بسیار مظلوم بود و بهمین جهت مظلومانه در زیر تانکهای دشمن درخیم جان سپرد و همچون رهبرش امام حسین (ع) بابدنی پاره پاره و بی سر در کربلای فکه و خرمشهر در خون خود غلطید مهمترین پیام او یاری از امامش بود و در هیچ دعا و نمازی نبود که امام را دعا نکند همیشه هنگام نماز چندین بار رهبر را دعا می کرد و با شناختی که از امام داشت دلباخته او شده بود.

او امام را قلب خود که قلب ۳۶ میلیون نفر امت مسلمان ایران و قلب تمام مستضعفین جهان میدانست .

یادش گرامی و درجاتش متعالی باد

خصوصیات او :

فرزندی متین ، باوقار و درستکار برای پدر و مادر و خانواده اش و عضوی فعال و دلسوز و خستگی ناپذیر از اجتماع بود .

جوانی چابک و پر تحرک بود که روح عصیانگر و ناآرامش هیچگاه به او اجازه استراحت و خواب و ماندن در خانه و استفاده از لذات دنیا را نمی داد. در وجودش هرگز سستی ، افسردگی و خموشی نمی دیدی جوانی کم سن و سال بود اما تجربه های تلخ بسیار و روحی بزرگ و قلبی با وسعت و همتی و الاداشت برای او این مهم بود که چقدر میتواند خدمت کند و مثمر ثمر باشد و همیشه به میزان کارائی خود در جامعه می اندیشید، بکار خود در رشد و پرورش نونهالان عشق می ورزید و معلمی بود که با ایثار خون خویش به دانش آموزان درس عزت و فداکاری آموخت کمتر فرزندی است از محدوده های مورد فعالیت او که شناسدش .

روح تقوی و عبادت :

مرتضی جوانی پاک، مؤمن، مقید، متعصب و آگاه

واهل دعا بود به نماز و نیایش (چنانکه در عباراتش خواهید خواند) بسیار اهمیت میداد و به دیگران نیز سفارش میکرد چنانکه در مقاله ای می نویسد :

«دعا کنید که شهادت نصیبم شود. امام را دعا کنید.»
«کسی که به جبهه می رود و برای خدا می جنگد و برای اسلام جان میدهد پایه کارش نماز است.»
«آیا میشود سقفی بدون دیوار و ستون باشد؟»
« نماز است که انسان را از گناه دور میکند و کسی که کاری برای خدا بکند و نماز نخواند (کارش) بیفایده است نه تنها ثوابی ندارد بلکه شاید گناه هم داشته باشد چون کسی که نماز نخواند... یعنی خدا را قبول ندارد و جنگش هم برای خدا نیست بلکه برای مردم است»
۶۱/۱/۲۴ جبهه رقابیه

اخلاق اسلامی :

شهادت مرتضی متعلق به اخلاق خدائی و اسلامی بود و بسیار دقیق از گناهان نظری و عملی صغیره و کبیره اعراض می کرد و به دوستانش نیز در این مورد بسیار سفارش می نمود. چنانکه از جبهه برای یکی از آنها می نویسد :

« اگر غیبت کنی اجرت ضایع شده و گناهانت بیشتر میشود چون خداوند میفرماید : «کسی که غیبت کند مانند آنست که گوشت برادر مرده خود را خورده باشد» (۱)
« وهمه امانان شیعه غیبت را گناهی بزرگ شمرده اند.»
«۶۱/۱/۲۴ جبهه رقابیه»

برای یکی از دوستان هم‌رزم نوشته است :

(۱) ایحب احدکم ان یأکل لحم اخیه میتاً فکره تموه... «قرآن»

«آخرین دیدارها را ۳ نفری در خانه شهید خراسانی بودیم و
تصفیه حساب اخلاقی میکردیم.»
۶۱/۲/۶ رقابیه

حسن خلق و نودوستی :

کمتر آشنائی است که از برخورد های انسانی، اسلامی
مرتضی سخن نگوید. بسیار خوشرو و خوش برخورد بود
و از جاذبه های قوی برخوردار بود بطوریکه همیشه لبخند
بر لبانش بود و چهره ای شادان داشت و بهمین جهت بسیار
جوانها جذب او می شدند و چه جوانهایی که پس از مدتی
کجروی و انحراف هنگام آشنائی با مرتضی دست از اعمال
قبلی شسته و در سبیل هدایت قدم می گذاردند و پس از
مدتی عازم جبهه ها میشدند و مرتضی بهمین شکل توانست
تعدادی از جوانهای جامعه خود را از فساد و گناه و گمراهی
به سوی نجات و نور راهنمائی کند چنانکه از صحنه رزم
برای یکی از آنها چنین مینگارد :

« ما باید خیلی سعی کنیم که خود را از فسادها و گناهان حفظ
کنیم ما چگونه میخواهیم انقلابمان را بجهان صادر کنیم در
حالیکه هنوز خودمان انقلابی نشده باشیم؟ و همان اعمال
زمان طاغوت را انجام دهیم؟ آری ، باید خود را ساخت . اگر
ما مثل زمان پهلوی باشیم چه فرقی با سربازان عراقی داریم؟
آنها با فحش همدیگر را صدا می کنند، غیبت می کنند، دروغ
میگویند. کارهای ناروا می کنند و ما که با آنها می جنگیم باید
از این کارها جدا باشیم.»
« ۶۱/۱/۲۴ جبهه رقابیه »

عشق به امام زمان و امام خمینی :

شهید خان محمدی شیفته امام زمان (ع) و فدائی اهام

خمینی بود و چنانکه قبلا خواندید هیچگاه نمی شد که بدون دعا برای امام از نماز و نیایش فارغ شود و بقول یکی از همزمانش بیش از همه بچه ها عاشق امام زمان و جان نثار نایب او بود چنانکه خود او می نویسد :

« اینجانب جان برکف خمینی، سرباز امام زمان (عج) و دلباخته خداوند کریم هستم »
« ۶۰/۱۲/۳ » جبهه غرب

باز به یکی از دوستانش بعنوان نصیحت می نویسد :

« ماکه سرباز امام زمان (عج) شده ایم باید برای دیگران نمونه باشیم وقتی در خیابان راه می رویم (مردم) پپرسند، اینها کی هستند که اینقدر سربراه و مظلوم و خوبند؟ و دیگران (در جواب) بگویند :

اینها حزب اللهی هستند سرباز امام زمان (ع) و جان برکف خمینی هستند .»
« ۶۱/۱/۲۴ شوش »

درباره امدادهای غیبی :

میدانید که حمله فتح المبین چه حمله با عظمتی بود و باید بعرض برسانم که :

« عامل این پیروزیها چیزی جز امدادهای غیبی خداوند و فرماندهی حضرت مهدی و کمکهای مردم ایشارگر و اهداء خون شهیدان نیست »
« ۶۱/۱/۲۲ رقابیه »

پیام به مادر :

« مادر با وفایم : مطمئن هستم که (از اعزام من به جبهه و شهادتم) ناراحت و غمگین نیستی و این باعث

افتخار من است و پیش دوستان تعریف می‌کنم که چگونه
مادرم از آمدن من به جبهه خوشحال و راضی بود و باخنده
میگفت «برو خدا نگهدارت».

«مادرم : میدانم که تو بخاطر این فداکاری اجری
عظیم داری»

قد سروت الهی خم نگرود دل شادت الهی غم نگرود

قدردانی از ملت :

«من نمی‌دانم باچه زبانی از شما که در پشت جبهه
هستید تشکر کنم چون تمام تدارکات ما از نان گرفته تا
غذا و پوشاک بدست شما ملت غیور تهیه میشود انشاءالله
که اجرتان را از خداوند بگیرید. من بجای شما انتقام
تمام دوستان شهید را خواهم گرفت. قول می‌دهم حتماً»

عشق جهاد و شهادت :

همانطور که تاکنون برای شناخت این شهید از عبارات
خودش استفاده کردیم در این بخش نیز بیشتر از پیش
نوشته‌های او را که طراوش یافته از طرز فکر و ایده‌ها
و خصوصیات اوست برای معرفی او و آگاهی از هدفش
برای شما می‌آوریم :

شهید مرتضی عاشق جنک و شهادت در راه خدا بود
چنانکه خود او می‌نویسد :

« میل ندارم از جیبه برگردم چون شبها که در سنگر هستم احساس می‌کنم که شهید ابوطالب (از دوستان شهید) در کنارم نشسته است روح او مرا می‌طلبد و می‌خواهد کنارش بمانم.»
۶۰/۱۱/۲۹ جبهه علی بابا

در باره اثرات اخلاقی جبهه مینویسد :

«برادر جان : جبهه جای بسیار مقدسی است و جای خودسازی است. همیشه در حال عبادت خدا بودن و دور از گناه بودن است. جایی که همه جان برکف در راه خدا جهاد می‌کنند.»

۶۰/۱۱/۶ غرب

«کسی که به جبهه میرود گناهانش بخشیده شده و دعاهاش مستجاب میگردد»

«در جبهه همیشه جنب و جوش و پیشروی و کشته شدن و کشتن وجود دارد و ما به اینها عادت کرده ایم.»
۶۰/۱۱/۳

«خیلی ناراحت و غمگین هستیم که همه دوستانم مثل ابوطالب و محمود شهید شدند و من مانده‌ام.»
۶۰/۱/۳۰ رقایه

«احساس می‌کنم که هنوز خدا مرا نبخشیده است چرا که اگر بخشیده بود اکنون من هم کنار (شهید) افشار بودم.»
۶۱/۲/۶ ۴ روز قبل از شهادت

« برادر عزیز : اکنون که نامه می‌نویسم دلم پراز خون است. همیشه بیاد شهیدان هستم، شهیدان چهار صد دستگاه. ابوطالب محمود، افشار»
۶۱/۲/۶

«اکنون که قلم بدست گرفته و برایتان نامه می‌نویسم هنوز خون شهیدان خشک نشده است و داغی بزرگ بر دل مجزوم افزوده شده است.»

روز ۲۸ فروردین روزی بود بسیار دردناک، چرا که ۲ نامه از کرج حاوی خبر شهادت محمود خراسانی بود هنوز غم او در دلم بود که غمی دیگر بر آن نشست (شهادت

حسین افشار) ۶۱/۲/۶ چهار روز قبل از شهادت
 توضیح اینکه شهید مرتضی با ۵ نفر دیگر دوست
 صمیمی بود که هر ۶ نفرشان یکی پس از دیگری بشهادت
 رسیدند که بترتیب شهادت نامشان را ذکر می‌کنم :
 ۱- ابوطالب شفیعی سن ۱۵ سال ۲- محمود خراسانی
 سن ۱۶ سال، ۳- عباس خوشگو سن ۱۷ سال، ۴- حسین
 افشار سن ۱۷ سال، ۵- مرتضی‌خان محمدی سن ۱۷ سال،
 ۶- احمد عربی سن ۱۷ سال.

ایشان در جبهه‌ها :

درنامه‌ای مینویسد : يك ايشارگري را براي‌تان شرح ميدهم :
 « وقتی شهید افشار و ۶ نفر دیگر به میدان مین رفته
 بودند برادر عین‌آبادی (که شهید شد) هنگامیکه داشت مین
 را خنثی میکرد مین از دست او با چاشنی بسته بزمین می‌افتد
 او فوری خود را بر روی مین می‌اندازد تا با کشته شدن خود از صدمه رسیدن
 به دیگران جلوگیری کند ولی مین او را به آسمان می‌برد و چند
 تکه می‌کند و به افشار که کنار او بود و چند نفر دیگر آسیب
 می‌رساند و باعث شهادت حسین افشار و ناقص‌العضو شدن
 ۵ نفر دیگر میشود » « ۶۱/۲/۶ ».

آری شهید مرتضی خان محمدی فعالیت خود را از
 کودکی در مسجد امام و کانون ولی عصر (عج) آغاز کرد و از
 شاگردان روحانی متعهد و آگاه و مبارز حجة الاسلام جنتی
 بود و در دامان او درس مبارزه آموخت و پرورش یافت.

او خیلی زود و سریع به رشد و بلوغ فکری و دینی رسید و زود عاشق خدا و شهادت گشت در وصیت نامه اش که در صفحات بعدی چاپ شده است خود به عشقش اشاره کرده است و بهمین علت شهادت را برگزید. در پایان تمام نامه هایش کلمه «مشتاق شهادت» بچشم میخورد.

او که از خیل «عاشقان شهادت» بود به معشوق رسید در حدیث قدسی که ذیلا می آوریم می فرماید هر کس عاشق خدا شود خداوند او را پیش خود می برد و خداوند مرتضی را پیش خود برد. بدان امید که پاسدار حریم اسلام و قردان خون شهیدان و تداومگر راه و هدف مقدس آنان باشیم.

اللهم ارزقنا توفیق الشهادة فی سبیلک
هر کس احساس نیاز کند و مرا جستجو کند خواهد یافت و هر کس مرا یافت دوستدارم خواهد شد و هر کس مرا دوست داشته باشد عاشق من میشود و هر کس که عاشق من شود من نیز عاشق او می شوم و من عاشق هر کس شوم (در این راه) او را خواهم کشت (شهادت) و هر کس را که من بکشم خونبهایش را بعهده میگیرم و خونبهای شهید خودم (خدا) هستم.

مَنْ طَلَبَنِي وَجِدَّ وَمَنْ جَدَّ
عَرَفَنِي وَمَنْ عَرَفَنِي حَبَبَنِي
مَنْ حَبَبَنِي عَسَفَنِي وَمَنْ عَسَفَنِي
عَشِيئُهُ وَمَنْ عَشِيئُهُ فَلَهُ
وَمَنْ فَلَهُ فَعَلَى دِيئِهِ
مَنْ عَلَى دِيئِهِ فَاَنَادِي

عازم شدی به جبهه‌ها
دیدار کردی با خدا
ای کشته راه خدا
اما یگو تنها چرا
رزمندگان در جبهه‌ها
مهدی بیا مهدی بیا
گلگون شده بستان ما
شد کربلای ما بیا
منافقتین ظاهری
یاران قرآن و خدا
دشمن را بگیرفته جنون
در نینوای صالحون

شهید ما شهید ما
رفتگی تو پیش انبیاء
ای مرتضی ای مرتضی
رفتگی تو پیش مصطفی
ای کربلا ای کربلا
گویند هر دم این ندا
خون گشته داغستان ما
خون شهیدان می‌چکد
مزدورکان داخلی
آتش زدند خوبان ما
اینهمه خون و خون و خون
در کربلای حزب خون

قال على عليه السلام:

الجهاد باب من أبواب الجنة

فتح الله لحامته أوليائه و

هو درع الله المحصينه و

و بيرو الوسيقة

جهاد دري از دري بهشت است که خداوند

فقط براي اولياء مخصوص خود آن را

می کشاید ...

متن وصیتنامه

شهید مرتضی خان محمدی

بسم الله الرحمن الرحيم

«الذین آمنوا وهاجروا وجاهدوا فی سبیل الله باموالهم وانفسهم
اعظم درجة عندالله»

«آنان که ایمان آوردند و از وطن هجرت گزیدند و در راه خدا
بامال و جان خویش جهاد کردند نزد خدا مقام بلندی دارند»
«من بخاطر عشق به خدا و رسیدن بیشتر به او در راهش قدم
گذاشتم و هر کس که عاشق او باشد باید آماده هر نوع فداکاری
باشد.» اگر خون من در این راه جاری میشود بسی سعادت و
افتخار است چرا که باریختن این خونها است که اسلام زنده میماند
(بهمین علت) از صدر اسلام تاکنون زنده مانده است از
همین خونها است که صدها جوانه دیگر میروید....
باید خون داد تا قرآن پاینده بماند .

برادران : اگر می خواهید از شهیدی تجلیل کنید
باید دنباله رو راهش باشید و علت شهادتش را بیابید....
من بخاطر این شهید میشوم که اسلام پیشرفت کند و تمام
کشورهای تحت سلطه (قدرتها) و مستضعفین جهان را
نجات دهد تا (اسلام) پر تو خود را بر تمام جهان بیفکند و
قدس عزیز از چنگال استبدادگران رها گردد .

در تمام کارها بیاد خدا باشید اورا لحظه‌ای از یاد مبرید زیرا تنها هدف ما اوست و اوست که ما را در همه حال پیروز میکند ، دعا و نیایش را فراموش نکنید .

امام را هرگز تنها نگذارید که ما با وجود او چنین استواریم تنها تقاضائی که از برادران دارم اینست که شهید را وسیله تبلیغات خویش قرار ندهند چون شهید بخاطر خدا است نه بخاطر تبلیغات گروهی .

چند کلامی با دوستان محصل :

برادران : سنگر مدرسه را هرگز رها نکنید که مهمترین سنگر داخلی است چرا که مهمترین و بهترین راه نفوذ منافقین ضد اسلام (مدرسه) است درس را که مهمترین راه پیشبرد کشور اسلامی است بی اهمیت جلوه ندهید .

سخنی با پدر و مادر :

پدر و مادر عزیزم : در سوک من خوشحال باشید چرا که با اینکار نیزه‌ای بر قلب دشمن فرو خواهید کرد .

مادر مهربانم : آیا آن مادری که در کربلا سر (بریده) پسرش را جلوی دشمن انداخت و لباس سفید بتن کرد مادر نبود ؟ شما هم مثل او . تو باید شجاع و بی باک باشی چرا که پسرت امانتی از طرف خدا بوده که (اورا) تحویل داده‌ای و در پیشگاه خداوند اجر داری .

اگر جسد بدست شما رسید در کنار دوستان شهیدم
در چهارصد دستگاه دفن کنید.

اگر از وسائل من چیزی مانده است آنرا وقف جنگ
زدگان کنید. والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

مرتضی خان محمدی

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

یادآوری :

از :

امت حزب الله و همه ارگانها، جمعیتها و انجمنهای اسلامی، گروهها و افرادی که اظهار همدردی نموده و کمال همکاری را داشته اند مخصوصاً اسامی ذیل تشکر و قدردانی میشود :

بنیاد شهید، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی - شهر بانی
و پلیس - امور تربیتی و جهاد سازندگی و بسیج مستضعفین
سپاه پاسداران انقلاب اسلامی کرج .

خانواده شهید خان محمدی

اگر خون من در این راه جاری شود بحی سعادت و رفقا راست چرا
که با ریختن این خونها است که اسلام زنده ماند.

« قسطنطنیه در صیقل شد »

باید بعضی برسانم که: عامل این پروورها حیزی جز امداد های عمومی خود
و فرماندهی حضرت مهدی ^(عج) و ملکه های مردم ایشاگر و اهداء خون شهیدان نیست

« از پیغام شهید ۲۲/۱/۶۱ جبهه رقابیه »

سید لہوٹ باغستان

تالیف : شمس الدین

مؤلف : شمس الدین

موضوع : شمس الدین

موضوع : شمس الدین

موضوع : شمس الدین

نام کتاب : عاشقان شہادت

محل چاپ : چاپخانہ خرمی

تیراژ : ۲۰۰۰ جلد

تاریخ چاپ : شہریور ۱۳۶۱